

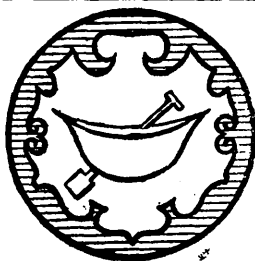
DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
ul. Pomorska 18. Tel. 2-93.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 2—3 po południu.

Prenumerata: Miesiąc, zł. p. 0.60.

M. ŁÓDZI

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery
szp. na stronie) zł. p. 0.15—Przed tekstem
zł. p. 0.45 — za wiersz (dwie szpalty na
stronie) Drobne zł. p. 0.03 — za wyraz.
Najmniejsze ogłoszenie zł. p. 0.30. —

Gena egzemplarza zł. p. 0.15.

Nr 45. (268)

Łódź, wtorek 4 listopada 1924 r.

Rok VI.

Dr. EDMUND WEISSBERG

Dyrektor Wydziału Podatkowego
Magistratu m. Łodzi.

O poprawę i przyszłość finansów komunalnych.

Charakter ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych. — Podatek od elektryczności. — Podatek od węgla. — Podatek od alkoholu. — Dodatek komunalny do państwowego podatku przemysłowego. — Apel do posłów i senatorów łódzkich.

Po ukazaniu się w lipcu 1923 roku projektu obowiązującej dziś ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, pisaliśmy kilkakrotnie o nim, wskazując, że o ile stanie się on ustawą, to ustawa ta będzie równocześnie źródłem ciągłych niedomagań i słabości, a w rezultacie — stałej bezcelowości gospodarki całego polskiego samorządu.

Na uzasadnienie naszej opinii o tym projekcie ustawowym i naszych obaw o rozwój i przyszłość polskich związków samorządowych, przytaczaliśmy poszczególne przepisy projektu, wskazując równocześnie na charakter całego referatu sejmowej komisji skarbowej, — projektu, który uwzględniał raczej interesy Państwa, niż potrzeby jednostek samorządowych, którym w pierwszym rzędzie miał służyć.

Projekt ten stał się jednak w całości ustawą i od dnia swego ogłoszenia, t. j. od 26 września 1923 r. jest tą **jedyną sferą wolności gospodarczej, w której samorząd może decydować sam o sobie.** Sejm nazwał tę ustawę ustawą o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, że jednakże to „tymczasowe” uregulowanie finansów samorządu trwa stale, i że nie zanosi się wcale na rychłe załatwienie ustawowe finansów komunalnych ustawą **nietymczasową**, należy ponownie sięgnąć do jej przepisów — **po roku doświadczeń.**

Catoroczne doświadczenie potwierdza i uzasadnia w zupełności to wszystko, co wysanęliśmy w interesie gospodarstwa samorządowego przeciw projektowi ustawy z 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu

finansów komunalnych, zanim on stał się literą prawa. Nie byliśmy optymistami i mieliśmy rację.

Ustawa z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, przyjmując za podstawę finansowego gospodarstwa komunalnego dodatki do podatków państwowych, wyszła z założenia, znanego z motywów Sejmowej Komisji Skarbowej, że „co jest dobre dla Państwa, to musi i powinno być dobrem i wystarczającym dla samorządu”. Te motywy należy rozumieć tak, że ustawodawca chciał oprzeć finansową gospodarkę samorządu na tych samych zasadach i źródłach podatkowych, na których oparł system podatkowy Rzeczypospolitej, że wyobrażał sobie, iż temsamem zabezpieczy należycie samorząd. Wykazywanie, że ta nadzieja Sejmu była tylko — mówiąc językiem poetów — romantyczną iluzją, byłoby zbytkiem.

Rzeczpospolita nie ma ani jednolitego systemu podatkowego, ani ustalonych źródeł podatkowych, ten zaś system, a raczej te systemy gospodarki podatkowej, które do dziś w Polsce obowiązują, nie są ani polskie, ani dobre, a tem mniej stałe. Jak wyglądał i jakim jest Skarb Państwa do dnia dzisiejszego, jakim jest w rezultacie tego stanu prawnego — całe życie gospodarcze Państwa i społeczeństwa, to rozumie i odczuwa na własnym gospodarstwie każdy obywatel polski: a każdy wie to samo, — raz jest źle, a drugi raz gorzej.

Taki sam stan rzeczy wytworzyła ustawa o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w samorządzie: 1. pozbawiła samorząd całego szeregu wydatnych źródeł podatkowych; 2. ograniczyła go do korzystania z tych jedynie i wyłącznie podatków niewielu, które, wymienienia i niepowołanych, wywołujących często rozgoryczenie płatników, (np. podatek od psów...); 3. zabroniła czerpania dochodów ze źródeł, poważnych i bogatych, z których korzysta Państwo (np. podatek od nieruchomości) i z tych, których ustawa nie wymienia; 4. związała finansową gospodarkę komunalną z Państwem; 5. pozbawiła temsamem samorząd wszelkiego prawa inicjatywy, gdyż wyznaczyła samorządowi dokładnie wszystkie źródła dochodu i zmusiła go do gospodarowania według zasady najgorszej: układania wydatków według przychodów gminy, nie zaś według zasady rozumnej i gospodarczej, zatem jedynie celowej: pomnażania dochodów w miarę potrzeb samorządu, w miarę koniecznych wydatków.

Przyznając z konieczności fakta, że ustawą tą poprawiono bardzo znacznie poprzedzający ją kilkanaletni okres zupełnego stanu *ex lex*, i że przyznany przez nią podatek obrotowy stał się poważnym źródłem dochodu samorządu, musimy jednakże stwierdzić, że jest ona w dziedzinie skarbowości nowoczesnej anikatem, jedyną ustawą, która stworzyła, iż minister finansów komunalnych nie jest i być nie może ministrem budżetowej równowagi komunalnej, lecz musi być tylko ministrem wydatków.

Gdyby ustawa o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych innego zła nie wyrządziła samorządowi, to ta jedyna okoliczność, że **komuna ma prawo inicjatywy tylko po stronie wydatków**, a nie ma jej zupełnie po stronie drugiej budżetu, w sferze dochodów, — swoich źródeł dochodu sama bowiem ustanowić nie może, — a zatem w dziedzinie rzeczywistych potrzeb związku samorządowego: jego rozwoju ekonomicznego i kulturalnego, — już to samo aż nazbyt głośno przemawia przeciw jej intencjom i duchowi.

Realnie jej, pozytywne przepisy prawne, mówią wymowniej, gdyż mówią językiem pieniądza.

Art. 12, ustęp 3 postanawia, że miejskim wolno gminom pobierać samoistny podatek od oświetlenia elektrycznego i gazowego w lokalach z wyszynkiem alkoholu i w lokalach zabaw, rozrywek i widowisk. Nie wolno go pobierać od innych konsumentów prądu elektrycznego i gazu. Z wyjątkiem Warszawy, którą ten przepis ustawy uprzywilejował, wszystkie jednostki samorządowe, które eksploatowały to źródło dochodu, straciły go z dniem 1 stycznia 1924, — **straciła go razem z innymi i Łódź.**

A to źródło podatkowe należało do rzędu najlepszych w naszym samorządowym systemie podatkowym, dawało bowiem kasie miejskiej **przeszło 600 tysięcy złotych dochodu.** A było ono społecznie w **Łodzi dobre,** gdyż obciążało sfery ekonomicznie najsilniejsze; sfery przemysłowe i handlowe, nie obciążało zaś sfer robotniczych, które światła elektrycznego nie konsumują. Było też źródłem podatku **sprawiedliwego,** gdyż rozłożonego równomiernie na wszystkich kontrybuentów, i źródłem administracyjnie **korzystnem,** gdyż było źródłem **dogodnem i tanim.**

Sejm jednakże, jednakże posłowie, autorowie ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, nie pamiętali o Łodzi, zapomnieli czy nie chcieli pamiętać, że jesteśmy miastem przemysłowym o wielu tysiącach warsztatów pracy, że jesteśmy miastem drugim w Polsce pod względem zaludnienia, że jesteśmy miastem przez wroga zaniedbanem, — że pozabawienie nas tego źródła dochodu jest krzywdą, która bezmyślnie podcina egzystencję gospodarki miejskiej, zasługującej ze wszechmiar na uwagę pilniejszą! Sejm uwzględnił interesy zawsze „krzywdzonego” **przemysłu łódzkiego** pominięto zaś **Łódź,** tak, że bez przesady można powiedzieć, iż w ustawie odnaleźli się przemysłowcy, a zgabiło się — miasto.

Podatek od światła elektrycznego i gazowego krzywdziłby, zdaniem Sejmu, przemysł łódzki i Elektrownię, ale nie krzywdzi tego przemysłu i Elektrowni w Warszawie. Warszawa płaci ten podatek, Łódź z niego korzystać nie może, prawdopodobnie właśnie dlatego, że akurat tu w Łodzi, w pierwszym polskim mieście przemysłowym i robotniczym, **byłby najbardziej usprawiedliwiony.**

Niemniej charakterystycznym ograniczeniem ustawowym, jak przepis art. 12, jest postanowienie art. 10 tej ustawy, którym zwolniono od podatku **węgiel.** Art. 10 traktujący o podatku od spożycia, zużycia, wzgl. produkcji, ustala, że na rzecz związków komunalnych pobiera się dodek do wszystkich państwowych podatków od przedmiotów zużycia, wzgl. produkcji, — z wyjątkiem podatku od **węgla,** soli i cukru i podatku z art. 11.

Pod przepis art. 10 podejgnięto za jednym zamachem wszystkie jednostki samorządowe bez względu na ich charakter gospodarczy, bez porozumienia się należytego z samorządami i mimo, że Zarząd m. Łodzi kilkakrotnie oświadczał, iż tym podatkiem chciałby obciążyć tylko **węgiel,** zużywany wyłącznie dla celów **przemysłowych,** że natomiast nie chce **pobierać go od ubogich sfer naszego miasta,** — Sejm opinię Łodzi zignorował. I tu znowu, m. Łódź, największe miasto przemysłowe w Polsce, największy konsument węgla w Rzeczypospolitej, straciwszy możność pobrania tego podatku, straciło około **300 tysięcy złotych,** t. j. więcej, niż 50% całego wpływu z podatku od towarów, przywożonych do miasta drogami żelaznymi.

Nie mniejszą „pomocą” dla finansów komunalnych stało się — jak w obu wypadkach poprzednich — wprowadzenie w życie art. 10 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych odnośnie **podatku od alkoholu.** Z dniem wprowadzenia w życie tego artykułu, samoistny podatek komunalny od wyrobów alkoholowych został przemianowany na **dodatek do tego podatku państwowego.** Jak w tym wypadku wygląda po-

gląd: „co dobre dla Państwa, jest dobre dla samorządu“, — zobaczymy z cyfr następujących: w I półroczu r. b., kiedy kasa miejska pobierała ten podatek jako samoistny, miasto otrzymało z tego źródła podatkowego 770,334 złotych, t. j. około **130,000 zł. miesięcznie**. W obecnem półroczu inkasują ten podatek dla miasta władze skarbowe, przetrzymują go, kasie zaś miejskiej pozostaje bardzo miła nadzieja, że przecie kiedyś otrzyma swój udział z tego podatku w równej wysokości z poprzednią. W jakim zaś stosunku pozostają obecne wpływy kasy miejskiej z tego źródła, niech objaśni fakt, że od 1 lipca władze skarbowe wpisały miasta za miesiąc lipiec i sierpień aż 37,000 zł., gdy poprzednio miało miasto z tego podatku około **130,000 zł. miesięcznie**. Zasada: „co dobre dla Państwa, dobre jest dla samorządu“ byłaby słuszną, gdyby to „dobre“, t. j. pieniądze, miało i Państwo i samorząd. Ale jak wskazują fakty, — „szara jest każda teoria“, pieniądze zabierają władze skarbowe, a samorząd łądzi się nadzieją, iż „będzie lepiej“.

Zdaje się, iż tych kilka przykładów wystarczy na uzasadnienie konieczności ponownego bliższego zainteresowania się tą ustawą w interesie młodego samorządu polskiego. Przytoczony materiał wystarcza. Mimo to nie możemy pominąć i innych dowodów dbałości czynników miarodajnych o finanse samorządu, dowodów nie mniej ciekawych.

Oto ustawa z dnia 14 maja 1923, o państwowym podatku przemysłowym przyznała samorządowi prawo pobierania podatku na swoje potrzeby **od obrotów instytucji państwowych**, a więc od obrotów kolei żelaznych, poczt i telegrafów, monopoli i t. d. Sposób poboru tego podatku określa ta ustawa w 2 ustępie art. 119. Przepis jest pozytywny, ścisły, nie budzi żadnych wątpliwości prawnych, — jest literą **prawa obowiązującego**. Na tę właśnie ustawę i na cytowane przez nas jej odnośne artykuły powołuje się również ustawa o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w ust. 2 art. 8-go, nie pozostawiając temsamem żadnej wątpliwości co do uprawnień samorządu. Korzystając z tych upoważnień ustawodawcy, zarząd m. Łodzi poczynił przez swój Wydział Podatkowy wszelkie kroki, by z tego, **prawem** przyznanego źródła, otrzymać swój dochód.

Jakie są obroty instytucji państwowych, obowiązanych w myśl ustawy z 14 maja 1923 o państwowym podatku przemysłowym do płacenia samorządowi podatku obrotowego, t. j. wiadome każdemu. Że podatek od tych obrotów mógłby postawić finanse miejskie na nogi, to również nie wymaga dowoda.

Lecz przepis art. 119 ustawy z 14 maja i art. 8 ustawy z 11 sierpnia **pozostały prawem tylko papierowem**.

Władze centralne wstrzymały akcję wymiarową tego podatku okólnikiem (nie ustawą!) i **samorząd nie otrzymał z tego źródła do dziś ani jednego grosza!**

Zasada stosunku Państwa do samorządu istnieje, ustawa jest, — **tylko niema pieniędzy!** A iluzoryczną literą prawa, zasadą, — samorząd żyć nie może, samą zasadą nie może opędzać swej administracji, ani amarać swych zobowiązań.

Dotychczas jednakże pozostaliśmy z zasadą... Teoria sama nie może nasycić kasy miejskiej. **Samorządowi potrzebne są pieniądze!** Zdobyć je w granicach ustawy, dziś obowiązującej, **jest niepodobieństwem**.

Należy się zatem zająć korekturą ustawy, by uratować samorząd przed klęską oczywistą.

Tej roli, tego zadania **muszą się podjąć przede wszystkim posłowie!**

Do nich więc apelujemy, by się zapoznali z ustawą z 11 sierpnia 1923 o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz.U.R.P. Nr.94,

1923 r., poz. 747), by ją przestudjowali, i by przeprowadzili w Sejmie takie jej zmiany, które zapewnią gospodarce komunalnej jeśli nie europejskie, to półeuropejskie warunki rozwoju.

Niech posłowie skorzystają z doświadczeń naszego miasta i czynią, by między Państwem a samorządem zapanował w dziedzinie podatków stosunek rzeczywiste przyjaźni, by zasada: „co dobre dla Państwa, jest dobrem dla samorządu” znaczyła i nadal, że dobre podatki państwowe powinny być również dobrym dochodem kasy samorządowej, i że prawo stanowienia o swojej przyszłości jest również prawem samorządu.

Dział sprawozdawczy.

Protokół

32 (II sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 23 października 1924 r.

Komplet radnych 74, obecnych radnych 55.
Komplet członków Magistratu 11, obecnych członków Magistratu 11.

Posiedzenie otworzył o godz. 20 minut 20 Prezes Rady Miejskiej, dr. B. Fichna, w obecności quorum Rady (66 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego radnych-sekretarzy W. Credewą i L. J. Mincberga, oraz Dyrektora Biura Rady Miejskiej, p. P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Krótkie zapytania:

a. 1) r. L. J. Mincberga: W zeszłym tygodniu p. wiceprez. Groszkowski oświadczył, że istotnie Magistrat wycofał z Wydziału Handlowego udzieloną swego czasu pożyczkę dla powiększenia kapitału obrotowego tego Wydziału; r. Mincberg zapytuje, czy jeżeli Magistrat nie jest w stanie udzielić innej pożyczki, co zamierza uczynić dla umożliwienia działalności tego wydziału, gdyż w przeciwnym razie istnienie tegoż byłoby nietylko bezprzedmiotowe, ale i bezcelowe.

2) odpowiedź wiceprz. Groszkowskiego w imieniu Magistratu, że rzeczywiście Magistrat wycofał pewne sumy z Wydziału Handlowego. Jednakże wobec tego, że w dniu dzisiejszym zwróciła się do niego delegacja Wydziału Handlowego z oświadczeniem, że znajduje się w trudnych warunkach, od poniedziałku tytułem kapitału obrot. Wydział otrzymywać będzie 5.000 zł. dziennie; będą również regularnie spłacane rachunki Wydziału, wpływające do Magistratu. o ile wpływy się zwiększą, Magistrat zasilać będzie Wydział Handlowy większymi kwotami. Takie stanowisko zajął Magistrat na dzisiejszym posiedzeniu.

b. 1) r. L. J. Mincberga, czy prawdą jest, że Ministerstwo unieważniło podatek miejski od biletów tramwajowych. R. Mincberg zapytuje, dlaczego Magistrat dotychczas nie zawiadomił o tem Rady Miejskiej i dlaczego podatek ten jest nadal pobierany.

2) odpowiedź prezidenta Cynarskiego w imieniu Magistratu, że reskrypt Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o niezatwierdzeniu statutu o podatku od biletów jazdy tramwajami został otrzymany przez Magistrat w dn. 1 października 1924 r. i na najbliższym posiedzeniu Magistratu, t. j. w dniu 3 października był rozpoznawany. Odpis był przesłany Radzie Miejskiej do wiadomości, oryginał zaś Wydziałowi Podatkowemu. Ponieważ jednak Magistrat doszedł do wniosku, że niezatwierdzenie tego statutu nie spowodowałoby zbyt wielkich ulg dla całej ludności, gdyż wątpliwe jest, czy cena na tramwajach byłaby zmieniona, i następnie był cały szereg wątpliwości natury prawnej, czy wobec niezatwierdzenia tego statutu ma obowiązywać stary zeszłoroczny, — udał się pan prez. Cynarski do Warszawy w tej sprawie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w dniu wczorajszym i otrzymał wyjaśnienia, które będą rozpoznawane na konferencji w dniu jutrzejszym, zwołanej przez Wojewodę. Tak, że w najbliższych dniach sprawa ta będzie rozstrzygnięta.

3) oświadczenie przewodniczącego w tej sprawie, że powyższa sprawa rzeczywiście została przesłana do Rady Miejskiej i odesłana przez Prezydium Rady Miejskiej do Komisji Skarbowo-Budżetowej celem zajęcia przedewszystkiem przez tę Komisję stanowiska.

c. 1) r. Poznańskiego. R. Poznański zapytuje Magistrat wzgl. Prezydium Rady Miejskiej, w jakim stadjum znajduje się obecnie sprawa rr. Lichtensteina i Milmana, a w szczególności, czy nie odbyły się pewne pertraktacje w tej sprawie pomiędzy przedstawicielami Zarządu Miasta i Województwem. Czy nie było w Województwie mowy o wysłaniu do Warszawy dele-

gacji z ramienia Rady Miejskiej. Jeżeli tak, to w jakim celu ta delegacja ma być wysłana i dlaczego Rada Miejska nie została o tem poinformowana.

2) odpowiedź przewodniczącego, że oficjalnie Prezydent R. M. nic nie jest wiadomo o tem, aby Rada Miejska miała wysyłać jakąkolwiek delegację w sprawie b. rr. Milmana i Lichtensteina. Prawdą jest, że Województwo jeszcze przedtem, zanim rozpatrzyło uchwałę Rady w sprawie wykluczenia b. rr. Milmana i Lichtensteina, proponowało Prezydent R. M. załatwienie sprawy polubownie z tem, żeby wzmiankowani panowie byli radni zostali przywróceniu do praw radzieckich. Prezes oświadczył wtedy, że nie jest do takich polubownych pertraktacji upoważniony, a następnie uchwala R. M. jest zupełnie wyraźna, więc i odpowiedź Województwa musi być wyraźna. O tem, że przedstawiciele Rządu zwrócili się oficjalnie o wystanie delegacji do Warszawy, nie jest Prezesowi wiadomo.

3) odpowiedź prez. Cynarskiego w tej sprawie, że może tylko potwierdzić słowa p. Prezesa, że również z podobną propozycją zwracali się przedstawiciele Województwa do członków Magistratu i tę samą odpowiedź otrzymali.

d. 1) r. Pawłaka, dlaczego Wydział Gospodarczy umieścił na ul. Przejazd przy kościele św. Krzyża skrzynię do zmiatania śmieci; jest to widok niemiły i utrudnia ludziom wychodzenie z kościoła.

2) odpowiedź ławn. Bednarczyka w imieniu Magistratu, że skrzynia ta będzie usunięta w najbliższym czasie i że właściwe zarządzenie zostało już wydane.

e. 1) r. Zuberta: W związku ze wzmianką, jaka ukazała się w dziennikach miejscowych r. Zubert zapytuje Magistrat, czy jest mu wiadomo, że b. inspektor Urzędu Mieszkaniowego, dr. Weissberg, otrzymał w styczniu 1922 roku mieszkanie 3-pokojowe, wyremontowane wyłącznie nakładem gospodarza Reicherta, wzamian za to, że miał zobowiązać się do usunięcia urzędu wojskowego z jego domu. R. Zubert zapytuje, jakie kroki zamierza Magistrat przedsięwziąć w razie stwierdzenia inkryminowanych karygodnych czynów, dokonanych przez urzędnika, pozostającego dotychczas na wysokim stanowisku służbowym w Magistracie łódzkim.

2) odpowiedź prez. Cynarskiego w imieniu Magistratu, że informacje, jakie otrzymał r. Zubert, zostały wydrukowane w gazecie „Rozwój”

Po wydrukowaniu tego w „Rozwoju”, zgłosił się p. Weissberg tegoż dnia do Prezydium Magistratu, złożył podanie i prosił o pozwolenie wytoczenia skargi sądowej o oszczerstwo. Magistrat zażądał, żeby w terminie 2 tygodniowym p. Weissberg wytoczył sprawę sądową, lub usprawiedliwił się.

2. Zawiadomienia członków Rady Miejskiej: S. Bartczaka, I. M. Bialera, ks. D. Kaczyńskiego, dr. S. Kopcińskiego, E. Machera, dr. A. Margolisa, K. Papisa, S. Pfeiffra, M. Przedpełskiej, J. Stypułkowskiego, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

3. Odezwe Komitetu Budowy Kanalizacji i Wodociągów m. Łodzi № dz. 48 z dnia 17/X 1924 r., treści następującej:

„Powołany uchwałą Rady Miejskiej z dnia 9 października r. b. Komitet budowy Kanalizacji i Wodociągów m. Łodzi w dn. 15-ym października r. b. odbył swe pierwsze organizacyjne posiedzenie i powołał ze swego składu na stanowisko Przewodniczącego — p. Wiceprezydenta inż. Wacława Wojewódzkiego, na stanowisko Zastępcy Przewodniczącego p. mecenas Jana Stypułkowskiego i na stanowisko Dyżurnego Członka Komitetu — p. Czesława Wojciechowskiego, do dnia 31. 12. 24 r.”

4. Odezwe Magistratu № dz. 1509/24 l. z dn. 17. X. 1924 r. treści następującej:

W związku z uchwałą Rady Miejskiej № 1 z dnia 24 czerwca 1924 roku w sprawie budżetu działu IV Opieki Społecznej uprzejmie komunikujemy, że zamierzenia inwestycyjne Wydziału Opieki Społecznej na rok 1924 obejmują jedynie budowę domu noclegowego przy ul. Przędzalnianej, sprawa ta znajduje się na porządku dziennym obrad Rady Miejskiej.

Na rok 1925 projektowane były rozbudowa domu wychowawczego dla młodzieży przy ul. Cmentarnej № 10a oraz budowa miejskich domów wychowawczych na Chojnach. Przeprowadzenie tych inwestycji narazie zaniechano na skutek odnośnego okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, przesłanego w odpisie Prezydent R. M. przy piśmie № 1518/24-1 z dnia 12 września 1924 roku, zalecającego, ażeby w roku administracyjnym 1925 samorządy wstrzymały się od preeliminowania w budżecie sum na inwestycje.”

Uchwalono:

I. W sprawie regulacji alle: a) Nowo-Senatorskiej od ul. Łęczyckiej do ul. Kilińskiego, b) Sien-

kiewicza od ul. Głównej do ul. Emilji, c) Srebrzyńskiej od ul. Cmentarnej do toru kolejowego, d) Nowej na całej długości

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1165 z dnia 3 października 1924 r., postanawia:

1. zatwierdzić opracowany przez Oddział Zabudowy Miasta projekt regulacji następujących ulic:

a) Nowo-Senatorskiej od ul. Łęczyckiej do ul. Kilińskiego,

b) Sienkiewicza od ul. Głównej do ul. Emilji,

c) Srebrzyńskiej od ul. Cmentarnej do toru kol. Kaliskiej,

d) Nowej na całej długości.

2. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

W głosowaniu brało udział 66 członków Rady Miejskiej

Uchwałę powzięto jednomyślnie.

II. W sprawie pobierania na rzecz m. Łodzi opłaty kanałowej:

A. Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 1099 z dn. 16 września 1924 r., postanawia:

1. pobierać od dnia 1 października r. b. od właścicieli posesyj, które posiadają chociażby prymitywne tylko urządzenia wodociagowo-kanalizacyjne (zlewy i rury) i dla odprowadzenia swych ścieków do rzeczek Bałutki, Łódki, Karolewki i Jasieni korzystają z kanałów podziemnych lub otwartych, specjalnie dla celów kanalizacyjnych zbudowanych, — specjalną opłatę kanałową na rzecz m. Łodzi;

2. uznać, że rzeczki Bałutka, Łódka, Karolewka i Jasień stanowią własność publiczną, i że właściciele posesyj, które bezpośrednio do tych rzeczek ścieki swe odprowadzają, wolni są do specjalnej opłaty kanałowej na rzecz m. Łodzi;

3. uznać, że ze specjalnej opłaty kanałowej m. Łódź winno osiągnąć rocznie zł. 42.000.—, oraz, że suma ta winna być podzielona w odpowiednim stosunku pomiędzy wszystkich właścicieli posesyj, korzystających z kanałów podziemnych lub otwartych,

specjalnie dla celów kanalizacyjnych zbudowanych;

4. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

B. Wezwać Magistrat do opracowania i przedstawienia Radzie Miejskiej do dnia 1 stycznia 1925 roku szczegółowego regulaminu pobierania opłaty kanałowej.

III. W sprawie budżetu Miejskiej Łaźni Ludowej:

A. Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1086 z dnia 12 września 1924 r., postanawia:

1. uruchomić z dniem 1 października 1924 r. Miejską Łaźnię Ludową w gmachu miejsk. przy ul. Nawrot 78;

2. zatwierdzić budżet Miejskiej Łaźni Ludowej na czas od dnia 1 października do dn. 31 grudnia 1924 r., przewidujący we wpływach zł. 10.000 w wydatkach zaś — zł. 15.356.—;

3. w związku z tem w budżecie (brutto) Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1924 —

a) podwyższyć:		o zł.
poz. 1	tyt. VII dz. VI	wpływ. 9.999.—
" 2	" " " " "	wydat. 5.890.—
" 3	" " " " "	" 99.—
" 4	" " " " "	" 199.—
" 5	" " " " "	" 5.099.—
" 6	" " " " "	" 1.799.—
" 7	" " " " "	" 99.—
" 8	" " " " "	" 864.—
" 9	" " " " "	" 749.—
" 10	" " " " "	" 149.—
" 10	" " " " "	" 399.—

b) zmniejszyć:		
" 13	III	" 1.838.—
" 1	V	" 875.—
" 3	" " " " "	" 471.—
" 10	" " " " "	" 701.—
" 4	"XXXIII"	" 1.962.—

4. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

Następujący dezyderat:

B. O ile r-ka praktyka wykaże, że publiczność w godzinach późniejszych (po godz. 8 ej wiecz.) będzie się zgłaszała do łaźni, czas funkcjonowania tejże winien być przedłużony.

IV. W sprawie przyznania Gruzińskiemu Czerwonemu Krzyżowi

jednorazowej subwencji z fundusów miejskich:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 1186 z dnia 7 października 1924 r., postanawia:

1. przyznać Gruzińskiemu Czerwonemu Krzyżowi jednorazową subwencję z fundusów miejskich w kwocie zł. 10.000.—, z zaznaczeniem, iż wydatek ten winien być pokryty z powiększonych wpływów podatku od nieruchomości,

2. utworzyć w związku z tem w budżecie (netto) Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1924 w wydatkach dz. I tytułu VI nową poz. 88 — „Gruziński Czerwony Krzyż” — zł. 10.000.—.

3. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

W sprawie powyższej przyjęto do wiadomości wśród oklasków całej Rady, następujące oświadczenie Prezesa Rady Miejskiej:

„Uważam, że przez przyjęcie tego wniosku Rada Miejska m. Łodzi jednocześnie zmanifestowała swoje gorące uczucia w stosunku do ludu gruzińskiego, walczącego o swą wolność i niepodległość, i pragnącego zrzucić jarzmo bolszewickie”.

V. W sprawie wyasygnowania pewnej kwoty z fundusów miejskich na cele, związane ze sprowadzeniem zwłok Henryka Sienkiewicza:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 1224 z dnia 14 października 1924 r., postanawia:

A. 1. wyasygnować z fundusów miejskich na cele, związane ze sprowadzeniem zwłok Henryka Sienkiewicza i na urządzenie uroczystości w Teatrze Miejskim, kwotę zł. 2.500. z zaznaczeniem, że wydatek ten winien być pokryty z oszczędności, przewidzianych w uchwale Magistratu № 1102 z dn. 19. 9. 1924 r.

2. utworzyć w związku z tem w budżecie (netto) Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1924 w wydatkach dz. tyt. VI nową poz. № 88 „Główny Komitet Sprowadzenia Zwłok Henryka Sienkiewicza” — zł. 2.500.—

3. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

A. Upoważnić Prezydium Rady Miejskiej do wysłania odpowiednich telegramów do municypalności m. Vevey i Głównego Komitetu Sprowadzenia Zwłok Henryka Sienkiewicza do kraju.

VI. W sprawie puznania przewidzianego w art. 6 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych podatku od budynków za wyłączne źródło dochodowe Zarządu m. Łodzi:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 1180 z dnia 26 września 1924 r., postanawia:

1. Uznając przewidziany w art. 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (D. U. R. P. № 94/23 poz. 747) miejski podatek od budynków za wyłączne źródło dochodowe miast, domagać się od Rządu i ciał ustawodawczych — wobec braku środków na pokrycie wzmożonych wydatków na zapoczątkowanie budowy kanalizacji i wodociągów — bądź restytucji mocy obowiązującej art. 6 wyżej wymienionej ustawy, żakwestjowanego pismem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych № Sm. 8667/24 z dnia 18 lipca 1924 r., skierowanym do Pana Wojewody w Łodzi, i okólnikiem tegoż Ministerstwa № 85 — Sm. 3614,24 z dnia 26 lipca 1924 roku, bądź też pozostawienia Rządowi możliwości zrzeczenia się na korzyść Samorządu Łódzkiego dochodów z państwowego podatku od nieruchomości na obszarze m. Łodzi na wypadek przyznania drogą ustawy dochodów z tego źródła Skarbowi Państwa.

2. Wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

VII. W sprawie zwrócenia się do Rządu i Sejmu o zezwolenie Magistratowi m. Łodzi na pobór podatku od prądu elektrycznego i gazu, zużywanych do celów oświetlenia:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu Nr. 1131 z dnia 26 września 1924 roku, postanawia:

1. zwrócić się do Rządu i ciał ustawodawczych o zezwolenie Magistratowi m. Łodzi na pobór na rzecz kasy miejskiej podatku o prądu elektrycznego i gazu, zużywanych do celów oświetlenia, a to przez rozszerzenie przywileju, przyznanego stol. m. Warszawie w ustępie 3 art. 12 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94/24, poz. 747), na m. Łódź,

2. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

W sprawie powyższej r. Kałużyński w imieniu frakcji P. P. S. zgłasza oświadczenie treści następującej:

„Frakcja radnych P. P. S. oświadcza, że stojąc na stanowisku systemu bezpośrednich podatków na potrzeby gminy, oraz wychodząc z założenia, że podatek od prądu elektrycznego i gazu jest podatkiem konsumcyjnym — protestuje przeciwko nakładaniu tego rodzaju podatków i głosować będzie przeciwko wnioskowi.“

VIII. W sprawie poczynienia pewnych zmian w budżecie Rady Miejskiej:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu Nr. 1084 z dnia 2 września 1924 roku oraz wł. odezwą Prezydium Rady Miejskiej z dnia 2.X. 1924 r., postanawia:

A. 1. podwyższyć w budżecie (brutto) Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1924 poz. 5 a tyt. I działu I wydatków ze złotych 2.500. do zł. 19.000.

2. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

B. Wyłonić Komisję w składzie 5 członków Rady Miejskiej celem przeprowadzenia dochodzenia, dla czego roboty przy remoncie gmachu Rady Miejskiej rozpoczęte zostały z przeszło miesięcznym opóźnieniem, o zauważonej przy tych robotach bezplanowości, co w konsekwencji

wpłynęło na znaczne powiększenie kosztów.

Wynik dochodzenia winien być podany Radzie Miejskiej do wiadomości.

Ustalenie składu osobowego Komisji przekazuje się Konwentowi Seniorów.

IX. W sprawie nabycia 2-eh polarymetrów dla szpitali miejskich:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu Nr. 912 z dnia 29 lipca 1924 roku, postanawia:

1. zakupić na potrzeby Miejskiego szpitala Powszechnego w Rado-goszczu i szpitala pod wezwaniem św. Józefa 2 polarymetry kosztem zł. 1.200.

2. podwyższyć w związku z tem w budżecie Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1924 w Dz. VI tyt. XIX poz. 9 o 600 zł. oraz w tyt. XX. poz. 10 o zł. 600.

3. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

X. W sprawie nabycia aparatu dla operacyj klatki piersiowej:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu Nr. 910 z dnia 29 lipca 1924 r., postanawia:

1. zakupić dla szpitala miejskiego pod wezwaniem św. Józefa kosztem 1.500.— zł. aparat do operacyj klatki piersiowej.

2. podwyższyć w związku z tem w budżecie Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1924 poz. 9 tyt. XIX dz. VI budżetu brutto do zł. 1.721.—

3. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

Przewodnictwem obejmuje w. prezes R. M., dr. W. Garliński.

XI. W sprawie ustalenia opłat w miejskich zakładach kąpielowych.

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1136 z dnia 26 września 1924, postanawia:

1. pobierać, poczynając od dnia 1 października 1924 r. w Miejskim Zakładzie Kąpielowym przy ul. Nawrot Nr. 78 następujące opłaty:

- a) za wannę I klasy zł. 1,—
 b) „ „ II „ „ 0,75
 c) „ „ II „ dla

pracowników miejskich oraz
 nauczycielstwa miejskich szkół
 średnich i powszechnych zł. 0,50

- d) za łaźnię wzgl. prysznic „ 0,25
 e) za ręcznik „ 0,15
 f) za prześcieradło „ 0,25

2. pozostawić dotychczas obo-
 wiązujące opłaty w miejskim zakła-
 dzie kąpielowym przy ul. Szkolnej
 Nr. 11;

3. upoważnić Wydział Zdrowot-
 ności Publicznej do zezwolenia ubo-
 gim mieszkańcom m. Łodzi na bez-
 płatne korzystanie z łaźni wzgl. ką-
 pieli w miejskich zakładach kąpieło-
 wych,

4) wezwać Magistrat do wykona-
 nia niniejszej uchwały.

XII. W sprawie otrzymania od
 Rządu zasiłków na budowę szkół.

Przyjmując do wiadomości wy-
 jaśnienia przedstawiciela Magistratu,
 wezwać tenże do dalszych energicz-
 nych zabiegów u Rządu o prawnie
 należne miastu kwoty na budowę
 szkół, jak również do nieustawiania
 w staraniach o pozyskanie pożyczki
 na budowę gmachów szkolnych.

XIII. W sprawie poczynienia
 pewnych zmian w budżecie Zarzą-
 du Miejskiego na r. adm. 1924 w
 dz. VI — Wydział Zdrowotności
 Publicznej.

Rada Miejska, przychylając się do
 wniosku Magistratu Nr. 916 z dnia
 29 lipca 1924 roku, postanawia:

1. podwyższyć w budżecie Za-
 rządu m. Łodzi na rok administracyj-
 ny 1924 poz. 12 tyt. XXVIII dz. VI
 budżetu brutto, poz. 1 tyt. VI dz. VI
 budżetu netto o zł. 10.000,—, z za-
 znaczeniem, iż wydatek ten winien
 być pokryty z oszczędności, prze-
 widzianych w uchwale Magistratu
 Nr. 1102 z dnia 19.9.24 r.

2. wezwać Magistrat do wykona-
 nia niniejszej uchwały.

XIV. W sprawie nabycia aparatu
 Roentgenowskiego „Uniwersal”.

Rada miejska, przychylając się do
 wniosku Magistratu Nr. 1185 z dnia
 26 września 1924 roku, postanawia:

1. nabyć w Oddziale Łódzkim
 Spółki Akcyjnej „Polskie Zakłady
 Siemens” w miejscu, aparat roentge-
 nowski „Uniwersal” do diagnostyki i
 terapii dla szpitala miejskiego św.
 Józefa przy ul. Drewnowskiej Nr. 75
 za łączną sumę zł. 20.688. z zazna-
 czeniem, iż wydatek ten winien być
 pokryty z wpływów podatku od nie-
 ruchomości.

2. podwyższyć w związku z tem
 w budżecie (brutto) Zarządu m. Ło-
 dzi na rok administracyjny 1924 poz.
 4 tyt. XXVII dz. VI wydatków o zł.
 20.688.—,

3. wezwać Magistrat do wykona-
 nia niniejszej uchwały.

Przewodnictwo obejmuje Prezes
 R. M., dr. B. Fichna.

XV. W sprawie specjalnej opła-
 ty za sporządzane przez Biuro
 Ksiąg Stalej Ludności wyciągi, w
 których, celem ustalenia stopnia
 pokrewieństwa, musi być wymienio-
 na większa ilość osób:

Nad właściwym wnioskiem Magi-
 stratu Nr. 1178 z dnia 7 października
 1924 roku — przejść do porządku
 dziennego.

XVI. W sprawie przyznania
 Towarzystwu Gimnastycznemu
 „Sokół” w Gdańsku jednorazowej
 subwencji z funduszów miejskich:

Rada Miejska, przychylając się do
 wniosku Magistratu Nr. 1180 z dnia
 7 października 1924 r., postanawia;

1. przyznać Towarzystwu Gim-
 nastycznemu „Sokół” w Gdańsku
 jednorazową subwencję z funduszów
 miejskich w kwocie zł. 1.000.—, z
 zaznaczeniem, iż wydatek ten winien
 być pokryty z oszczędności, prze-

widzianych w uchwale Magistratu Nr. 1102 z dnia 19.9.1924 r.

2. utworzyć w związku z tem w budżecie (netto) Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1924 w wydatkach działu I tytułu VI nową pozycję 84— Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół” w Gdańsku— zł. 1.000.

3. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

XVII. W sprawie odpowiedzi Magistratu na interpelację w przedmiocie aruchomienia kursów dokształcających:

Przyjąć właściwą odpowiedź Magistratu do wiadomości, uznając ją za wystarczającą.

Z powodu wyczerpania porządku dziennego przewodniczący o godz. 22 min. 50 posiedzenie zamyka.

Przewodniczący

(—) Dr. B. Fichna

(—) Dr. W. Garliński.

Radni-Sekretarze

(—) W. Credowa.

(—) L. J. Minberg.

Prowadzący protokół

(—) P. Rundo.

PROTOKÓŁ

posiedzenia Sekcji Budowlanej Komitetu Budowy Teatru Miejsk.

Łódź, dn. 6 października 1924 r.

(W skróceniu).

Obecni: inż. L. Golc, arch. Kaban, arch. Lande, inż. Lisowski, prof. Przybylski, Dyr. Rundo, Urbanowski, inż. Wojewódzki, wprez. m. Łodzi.

Przewodniczy — inż. L. Golc, Prezes Komitetu. —

Zagajając posiedzenie, Prezes stwierdza, że na zasadzie postanowienia Komitetu Budowy Teatru z dn. 30 września r. b. Sekcji Budowlanej przekazane zostało załatwienie następujących pilnych spraw, zamierzających do jak najszybszej realizacji budowy teatru miejskiego w Łodzi.

1. Sprawa wyznaczenia kierownika budowy Teatru na miejscu.

2. Sprawa wyboru ściślejszego Komitetu Wykonawczego,

3. Sprawa ewentl. przystąpienia do robót ziemnych jeszcze w roku bieżącym.

4. Sprawa planu sytuacyjnego.

Po podaniu przez p. wprez. Wojewódzkiego do wiadomości odpowiedniego ustępu umowy z kierownikiem budowy gmachów miejskich, normującego sprawę wykonywania wzgl. dozoru budowlanych miejskich oraz przeprowadzeniu w tej mierze dyskusji, inż. Lisowski, w związku ze pismem przewodniczącego Wydziału Budownictwa, prosi Sekcję o zwolnienie go z kierownictwa budowy, do czego obowiązany był na mocy umowy z miastem.

Obecni, przyjmując oświadczenie inż. Lisowskiego do wiadomości, na wniosek Prezesa Komitetu, proszą go, niezależnie od powyższego, o nieodmawianie Komitetowi dalszej współpracy przy realizacji budowy w charakterze członka Komitetu.

Przystępując do załatwienia spraw, objętych porządkiem dziennym.

Uchwalono

I. W sprawie wyznaczenia kierownika budowy Teatru na miejscu.

1. Powierzyć kierownictwo arch. Dawidowi Lande.

Po stwierdzeniu wyniku głosowania wprez. Wojewódzki zwraca się do Prezesa Komitetu z zapytaniem, czy wybór ten jest ostateczny, czy też podlega zatwierdzeniu przez Komitet. Prezes stwierdza, że tak, jak to zaznaczył na wstępie, Sekcja działa na mocy wyraźnej dyrektywy Komitetu, powzięta więc uchwała jest ostateczna.

2. Pozostawić omówienie warunków współpracy oraz wysokości honorarium wzajemnemu porozumieniu się prof. Przybylskiego z arch. Lande, z tem, że wysokość wynagrodzenia całokształt pracy w żadnym razie nie może wynosić łącznie wię-

cej, jak to jest ustalone w obowiąz-
kach zawodowych architekta oraz
w zasadach obliczania wynagrodze-
nia za prace architektoniczne przy
wykonaniu budynków państwowych,
przyjętych przez Ministerstwo Robót
Publicznych (załącznik do wł. umowy
z prof. Przybylskim). Projekt odpow-
iedniej umowy powinien być w czasie
najbliższym przez zainteresowanych
opracowany i przedłożony Komitetowi.

Po zakończeniu obrad nad spia-
wą powyższą Prezes komunikuje we-
zwanemu z sąsiedniego pokoju arch.
Lande o wyznaczeniu go na kierow-
nika robót na miejscu oraz zapytuje,
czy wybór przyjmuje.

Arch. Lande oświadcza, że wybór
przyjmuje i że doloży wszelkich sta-
rań w kierunku należytego wywiąza-
nia się z poruczonych mu obowiąz-
ków.

II. W sprawie wyboru ściślejs- zego Komitetu Wykonawczego.

Wyłonić ściślejszy Komitet facho-
wo-wykonawczy w składzie nastę-
pującym: inż. Golc, arch. Kaban-
arch. Lande, inż. Lisowski, prof. Przy-
bylski, Dyr. Rundo i wprezes Urba-
nowski.

III. W sprawie ewentualnego przystąpienia do robót ziemnych jeszcze w roku bieżącym.

Zadecydowanie uzależnić od ter-
minu zatwierdzenia planów budowy
przez czynniki miarodajne.

IV. W sprawie planu sytuacyj- nego.

Zatwierdzić plan sytuacyjny, przed-
stawiony przez prof. Przybylskiego.

Prezes Komitetu (—) L. Golc.

Członek Komitetu

Sekretarz (—) P. Rundo.

Sprawozdanie z działalności Od- działu Obrachunkowego za okres czasu od 1 kwietnia do 30 czerw- ca 1924 r.

W okresie sprawozdawczym dele-
gacja Wydziału Finansowo-Obrachun-
kowego odbyła 8 posiedzenia, na

których, między innymi, rozpatrzyła
i zajęła stanowisko w sprawie prze-
rachowania zobowiązań terytorjalnych
związków samorządowych.

W drugim kwartale bież. roku bu-
dżet. wpłynęło zarządzeń kasowych:

w kwietniu 1924 r.	1963
" maju "	2047
" czerwcu "	1814 ogółem 5824,

zwrócono zaś do wydziałów z powo-
du niewłaściwego sporządzenia wzgl.
do wyjaśnienia 254 zarządzeń kaso-
wych oraz przesłano na Magistrat do
akceptacji 471 przekazów.

W omawianym okresie kwartalnym
pożyczek nie zaciągnięto, natomiast
powiększono wartość majątku nieru-
chomego przez kontynuowanie ro-
bót inwestycyjnych, wydając z
wpływów zwyczajnych:

na bud. gmachu szkoln.	
przy ul. Drewnowskiej zł.	11.056.24
na bud. gmachu szkoln.	
przy ul. Konstantynow. zł.	378.01
na bud. gmachu szkoln.	
przy ul. N. Targowej zł.	45.864.62
na bud. gmachu szkoln.	
przy ul. N. Marysińskiej zł.	113,956.94
na bud. gmachu szkoln.	
przy ul. Cegielnian. 58 zł.	102.988.60
na bud. gmachu szkoln.	
na Rokiciu zł.	588.80
na bud. gmachu szkoln.	
przy ul. Kielma zł.	2.777.78
na bud. gmachu szkoln.	
na Dąbrowie przy	
ul. Podmiejskiej zł.	500.—
na bud. Łaźni Miejskiej „	30.787.53
na nadb. gmachu przy	
ul. Wolności 14 „	16.666.54
na nadb. oficyny nad	
lokałem kasy M. „	3.978.79
na roboty ziemne na	
niezabrukow. ulicach „	820.03
Ogółem zł.	381,363.78

Ponadto wydano:

dla Wydziału Budownictwa:

1. na roboty przygo-
wawcze do bud. wod.
i kanal. zł. 59.688.06
2. na zakup cementu zł. 16.864.44
3. na zakup drzewa

budulcowego	zł.	2.495.16
4. na zakup materiałów instalacyjnych	zł.	1.629.28
5. na zakup materiałów budowlanych	zł.	3.211.77
6. na przebrukowanie ulic	zł.	133.232.56
	zł.	217.116.27

dla Wydziału Zdrowotności Publicznej.

1. na poczyn. zapasów żywnościowych	zł.	1.741.67
2. na poczyn. zapasów dla Apt. Szpit.	zł.	20.105.92
3. na poczyn. zapasów żywność. dla Składu Wyd.	zł.	18.020.39
	zł.	39.867.98

dla Wyd. Gospodarczego.

1. na poczyn. zapasów dla Składu	zł.	950.79
2. na poczyn. zapasów dla materiałów piśm.	zł.	4.275.10
	"	5.225.86

dla Wydziału Opieki Społecznej.

na zakup towarów	zł.	8.546.08
------------------	-----	----------

Obwieszczenia i Okólniki.

Okólnik № 52.

W wykonaniu uchwały Magistratu № 1190 z dn. 7 października 1924 r., niniejszem zawiadamia się, że wysokość mnożnika na m. październik i narazie na m. listopad 1924 r. podwyższona została o 4,86%, t. j. z 7,64 do 8,01 punktów.

Wobec tego:

I. wszyscy pracownicy miejscy winni otrzymywać, poczynając od dnia 1 października 1924 roku, wynagrodzenie według niżej podanych stawek:

a) urzędnicy:	
XII kategorii po	zł. 144.18 mies.,
XI	" " " 161.48 "
X	" " " 181.11 "
IX	" " " 198.65 "
VIII	" " " 216.88 "
VII	" " " 236.54 "
VI	" " " 251.99 "

V	" " " 270.84 "
IV	" " " 285.96 "
III	" " " 312.39 "
II	" " " 340.88 "
I	" " " 374.87 "

b) oficjaliści:

I kategorii po	zł. 144.18 mies.,
II	" " " 161.48 "
III	" " " 181.11 "
VI	" " " 198.65 "
V	" " " 216.88 "

c) robotnicy niewy- po zł.

kwalfikowani	 5.77 dzien.
rzemieślnicy III kat.	 7.98 "
praktykanci biurowi	 4.62 "
starsi gońcy	 3.46 "
gońcy	 2.31 "
sprzątaczk	 zł. 5.77 i 4.17 "

II. wynagrodzenie dzienne ewent. miesięczne wszystkich innych pracowników, nie dających się podciągnąć pod wyżej wymienione kategorie, powinno być podwyższone z dn. 1-go października 1924 r. o 4,86%, biorąc za podstaw pobory, określone okólnikiem № 46 z dnia 13 września 1924 roku;

III. dodatki rodzinne należy asygnować od m. października 1924 roku wszystkim pracownikom miejskim w wysokości zł. 56.07 na małą rodzinę (1 dziecko, żona, 2 dzieci, żona i 1 dziecko), zł. 96.12 na średnią rodzinę (3 dzieci, 2 dzieci i żona, 4 dzieci, 3 dzieci i żona) i zł. 136.17 na dużą rodzinę (5 dzieci, żona i 4 dzieci, 6 dzieci, żona i 5 dzieci);

IV. dodatki funkcyjne za kierownictwo wynosić będą od mies. października 1924 roku dla urzędników miejskich I kategorii — zł. 256.32, II kat. — zł. 192.24, III kat. — zł. 96.12 oraz IV i V kategorii — zł. 64.08;

V. wysokość dodatków za wysługę lat oraz dodatków za studia wyższe od m. października 1924 r. określa załączona do niniejszego tabela.

Różnica poborów za m. październik 1924 r. powinna być wyasygnowana łącznie z poborami za m. listopad 1924 roku. Wszelkich bliższych wyjaśnień udzieli na żądanie Oddział

do spraw personalnych Wydziału Prezydjalnego.

Łódź, dn. 13 października 1924 r.

Prezydent (—) M. Cynarski.

Dyrektor

Zarządu Głównego

(—) J. Zalewski.

Kronika miejska.

— Depesza Magistratu m. Łodzi.

W dniu przybycia do Warszawy zwłok H. Sienkiewicza Magistrat m. Łodzi przesłał do Warszawy następującą depeszę:

Komitet Sprowadzenia Zwłok
Sienkiewicza

Warszawa.

W uroczystym dniu sprowadzenia do kraju macierzystego zwłok genialnego pisarza, Henryka Sienkiewicza, Zarząd miasta Łodzi, delegując na pogrzeb swego prezydenta, wyraża ufność, że idee wielkiego hetmana dusz polskich, przechodząc z pokolenia w pokolenie, stawać się będą podwaliną, na której naród nasz ugruntuje swą przyszłość, godną wielkiego i szlachetnego narodu.

Marjan Cynarski
Prezydent m. Łodzi.

— Konferencja samorządowa.

Dnia 20 ub. m., z inicjatywy władz miejskich, odbyła się w Magistracie konferencja z p.p. postami łódzkimi, poświęcona aktualnym zagadnieniom gospodarki samorządowej. Obecni byli posłowie Chądzyński, Harasz, Ładzina, Michalak, Prezydium Magistratu w komplecie oraz ławnicy Bednarczyk, Folkierski, Hajkowski, Joël i Kulamowicz. Przewodniczył p. prezydent M. Cynarski.

Na porządku dziennym konferencji znalazł się długi szereg spraw miejskich, przeważnie z dziedziny szkolnej i podatkowej. Omawiano również sprawę skreślenia p. 3 art. 43 Ustawy o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby, który to punkt dotyczy opłat za chorych członków Kas Chorych w szpitalach.

administrowanych przez Związki Komunalne. Po wymianie zdań przyjęto w tej kwestji jednomyślnie opinię, uwzględniającą interesy gmin miejskich.

W sprawie zasiłków rządowych na budowę szkół przedstawiciele Magistratu zwrócili uwagę, że podczas, gdy od 1 I—r. b. samorząd łódzki wydał na budowę szkół powszechnych 1.220.000 zł. rząd wyasygnował na ten cel tylko 316.000 zł., chociaż w myśl Ustawy z dn. 17/II—1922 r. obowiązany jest do pokrywania 50% kosztów budowy.

Dłuższą dyskusję wywołały projekty podatkowe Magistratu, związane z realizacją planu kanalizacyjnego, przyczem wyjaśniono, że dążeniem samorządu będzie pokrycie wydatków na roboty kanalizacyjne (ok. 5 milionów zł. rocznie) w następujący sposób: a) przez uzyskanie zrzeczenia się skarbu na rzecz miasta podatku od nieruchomości miejskich, przewidzianego przez ustawę o ochronie lokatorów; b) przez przywrócenie mocy obowiązującej art. 6 Ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, traktującym o samoistnym podatku komunalnym budynków; c) przez zezwolenie m. Łodzi na pobieranie, narówni z Warszawą, podatku od gazu i elektryczności na okres 2 latni t. j. do 31. XII. 1926 r. Z tych dwóch źródeł możnaby uzyskać wpływ w sumie ok. 4 milionów zł. rocznie; pozostały 1 milion na cele kanalizacyjne Magistrat otrzymałby drogą zastosowania oszczędności budżetowych.

Celem zainteresowania sprawą kanalizacji Łódz sfer rządowych i sejmowych, postanowiono wydać drukiem memoriał Magistratu i przestać go pp. ministrom, wszystkim posłom etc.

Przy omawianiu sprawy budowy przez rząd gmachów na potrzeby instytucji urzędów państwowych, zaznaczono przychylny stosunek Magistratu do propozycji Urzędu Wojewódzkiego, dotyczącej oddania jednego z placów miejskich pod budowę gmachu Województwa.

Należy zauważyć, że wszystkie potrzeby i decyzeraty władz komunalnych znalazły jak najżyyczliwsze przyjęcie wśród pp. posłów, obecnych na konferencji. Obiecali oni całkowitą swą pomoc i poparcie poczynaniom Magistratu, dziękując mu jednocześnie za zwołanie konferencji i prosząc o urządzenie podobnych zebrań możliwie często. W ten sposób pp. posłowie będą stale au courant wszystkich spraw komunalnych, co pozwoli na skuteczną ich obronę przed władzami rządowymi i na terenie sejmowym.

— Łódź — Rokiciny — Tomaszów

W dniu 15 ub. m. r. b. Rada Ministrów uchwaliła projekt zarządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, udzielającego miastu koncesję na budowę i eksploatację kolei elektrycznej Łódź Rokiciny-Tomaszów. Akt ten zamyka cały przeszło trzyletni okres prac Magistratu w sprawie tej kolei. Jest to jednak okres pierwszy — przygotowawczy. Teraz następuje okres drugi — realizacji otrzymanej koncesji.

Potrzebę tej kolei odczuwają wszyscy: miasto, przemysł i mieszkańcy zarówno w Łodzi, jak w Tomaszowie oraz w miejscowościach, położonych wzdłuż projektowanej kolei. Dlatego też nie należy wątpić, że miarodajne czynniki uczynią wszystko od nich zależne, aby realizację budowy kolei możliwie przyspieszyć.

Niezależnie od prac i starań, związanych z uzyskaniem koncesji, Magistrat zainicjował utworzenie Komitetu Organizacyjnego, któryby stworzył spółkę akcyjną dla budowy i eksploatacji powyższej kolei. W skład Komitetu wchodzi: przedstawiciele Magistratu oraz wybitni obywatele, przemysłowcy i finansisci, którzy niewątpliwie znajdą sposób, umożliwiający szybką realizację projektu.

Koszt budowy całej kolei, z zastosowaniem trakcji elektrycznej, wyniesie ok. 5 milionów złotych. Aby jednak umożliwić najszybszą realizację, koncesja, przewidując 5-letni okres budowy kolei, pozwala na jej

uruchomienie w poszczególnych wybudowanych odcinkach z zastosowaniem narazie trakcji parowej. Dlatego też na pierwszy rok przewidziana jest budowa kolei na przestrzeni kilkunastu klm. Kolej na tej przestrzeni łączyć będzie cały szereg miejscowości podmiejskich, posiadających wiele domków mieszkalnych. Natychmiast po wybudowaniu tego odcinka, będzie można na nim podjąć ruch. Tym sposobem nie tylko wzmoże się istniejący już obecnie, b. ożywiony ruch letniczny do tych miejscowości, ale umożliwi się korzystanie z licznych domów mieszkalnych przez cały rok.

To z jednej strony zmniejszy choć w pewnym stopniu dotkliwie odczuwany brak mieszkań w Łodzi, z drugiej zaś — pozwoli na natychmiastowe oprocentowanie włożonych w budowę kapitałów.

Koszt budowy pierwszego odcinka wyniesie ok. 1½ miliona zł.

Ponieważ budowa kolei Łódź - Rokiciny - Tomaszów budzi b. żywe zainteresowanie w najszerszych kołach, i ze względu na to, iż przedsięwzięcie to według wszelkich obliczeń będzie b. rentowne, należy przypuszczać, że budowa kolei rozpocznie się już z wiosną roku przyszłego.

— Nowa linja tramwajowa. Dnia 25 ub. m. o godz. 1 ej popoł. odbyło się przejęcie przez władze miejskie nowo-wybudowanej linii tramwajowej, biegnącej od Placu Kościelnego przez ul. Brzezińską do cmentarza żydowskiego. W uroczystości przejęcia wzięli udział: prezes dr. Fichna, wiceprezesi Garliński, Wolczyński i Rozenblatt, wiceprezydenci inż. Wojewódzki i Groszkowski, ławnik inż. Folkierski, naczelnik Wydziału Budownictwa, inż. Gałuska i naczelnik Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich inż. Berliner.

Nowowybudowana linja będzie przedłużeniem dotychczasowego dyktansu linii № 1, idącej z Górnego Rynku. Ruch na nowym odcinku jednynki rozpoczął się 26 ub. m.

Treść numeru 45-go:

O poprawę i przyszłość finansów komunalnych —

Dział sprawozdawczy.

Protokół 32 posiedzenia Rady Miejskiej z dn. 23 października 1924 r.—

Protokół posiedzenia Sekcji Budowlanej Komitetu Budowy Teatru Miejskiego.—

Sprawozdanie z działaln. Oddz. Obrachunk. za okres czasu od 1/IV do 30/VI-1924.—

Obwieszczenia i okólniki.

Okólnik № 52, w sprawie wykonania uchwały Magistratu № 1190 z dn. 7/X-1924 r

Kronika miejska.**O B W I E S Z C Z E N I E.**

Magistrat m. Łodzi podaje niniejszem do wiadomości, że imienne listy płatników podatku przemysłowego za 1 półrocze 1924 r. wyłożone będą od dnia 4. XI. 1924 roku w myśl art. 8 ustawy o podatku przemysłowym z dn. 14. V. 1923 r. na przeciąg 4 tygodni w gmachu Magistratu przy Pl. Wolności 1, parter, pokój 1.

Osoby interesowane mogą przejrzeć powyższe listy w godzinach od 8 do 3 codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Łódź, dnia 31 października 1924 r.

MAGISTRAT m. ŁODZI
Prezydent (—) M. CYNARSKI.

Przewodniczący Wydziału (—) KULAMOWICZ.

Licytacje przymusowe.

Wydział Podatkowy Magistratu m. Łodzi niniejszem podaje do wiadomości, że w dniu 5 listopada 1924 roku o godz. 9 rano odbędą się licytacje przymusowe ruchomości niżej podanych osób za niewpłacone podatki:

Blaman, St. Rynek 11, tremo: Sztattler J., Kilińskiego 44, kredens, zegar, pomoćnik, Rotenberg, Cegielniana 46, kredens i pomoćnik. Sziperling, Piotrkowska 39, 2 stoły. Frenkiel, Naratowicza 56, zegar. Adler, Łatomińska 5, tremo. Lipiński, Łatomińska 19, biurko, otomana, szafa. Szpilgel, Południowa 28, obrus. Wajnerman, Pl. Wolności 3, 3 krzesła. Morezyński M., Kościelna 3, kanapa, Zw. Zaw. Przem. Gastr. Hotel., Zachodnia 45, maszyna do pisania. Rybowski, Zachodnia 30, szafa. Pasmanik, Franciszkańska 19, zegar. Praszker, Południowa 11, 2 kosze. Weingarten, Naratowicza 9, zegar. Cederbaum, Wschodnia 65, otomana, kredens, biurko, 2 biurka, maszyna do pisania, kasa. Fiszer, Cegielniana 26, kredens i zegar. Rotberg, Cegielniana 43, tremo i zegar. Grynberg, Al. 1-go Maja 21, kredens. Wiener D., Naratowicza 44, kredens. Gold, Naratowicza 40, kredens otomana, zegar.

Dnia 6 listopada 1924 roku o godz. 9-cj rano:

Koroczyński, Piotrkowska 108, stół. Fajwel Zebin, Pańska 77, biurko, Lurie, Zachodnia 68, palto zimowe, marynarka i spodnie. Wyślicki, Nawrot 7, kredens. Lenga, Główna 76, szafa, 4 krzesła i leżanka. Henig, Rokocińska 30, szafa. Zygałowicz, Orla 14, biurko i 2 krzesła. Gane, Nawrot 34, kredens, szafa, zegar, kanapa, stoliki. Korentajer, Nawrot 97, maszyna do szycia. Tenenbaum, Al. Kościuszkowski 29, zegar. Warehiwker, Piotrkowska 59. Wiener M., Piotrkowska 76, zegar. Nagiel Józef, Rokocińska 106, stół. Tyberg, N.-Cegielniana 38, 'kapa. Uznański, Sz.-Pabjanicka 44, 3 krzesła. Trybas, Kilińskiego 77, biurko i stół. Frydman, Sienkiewicza 52, maszyna do pisania. Kohn, Tardowa 38, szafa i kozetka. Grylak, N.-Cegielniana 34, tremo. Grylak, N.-Cegielniana 29 3 kapy. Korentajer, Główna 42, szafa.